

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 26 lipca 2012 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Tomasz Słaboszowski (<i>spr.</i>)
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Teresa Warszawska
	<i>Członek GKO:</i>	Artur Walasik
Protokolant:		Anna Jedlińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych **Roberta Wydry**,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lipca 2012 r. odwołania Obrońcy Obwinionej **Ewy Przybyło** od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Krakowie z dnia 20 marca 2012 r., sygn. akt: RKO-522/64/10, w zakresie, w którym uznano Obwinioną (...), pełniącą w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Burmistrza Miasta (...), odpowiedzialną za nieumyślne naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegające na:

- 1) zawarciu w dniu 30 listopada 2007 r. Umowy Nr 231/SRG/2007 z Zakładem Remontowo - Budowlanym (...) z siedzibą w (...), której przedmiotem było: „Wykonanie remontu dwóch wiat przystankowych na terenie sołectwa (...)”, w ramach której to umowy termin zakończenia robót wyznaczono na dzień 28 grudnia 2007 roku, a wynagrodzenie Wykonawcy ustalono w wysokości: 24.400,00 zł. brutto, w sytuacji, gdy w dniu podpisania przedmiotowej umowy w budżecie Miasta (...) na 2007 rok, realizowanym przez Urząd Miasta w Dziale 600 Rozdział 60016, § 6050 zaplanowano wydatki w wysokości: 3.268.673,00 zł., a zaangażowanie wynosiło: 3.257.033,88 zł., co prowadzi do wniosku, że Obwiniona swym zachowaniem przekroczyła zakres upoważnienia do

zaciągania zobowiązań obciążających budżet Miasta (...) na 2007 rok o kwotę: 12.760,88 zł., które to działanie stanowi naruszenie dyspozycji przepisu art. 36 ust. 1 i art. 193 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 roku o finansach publicznych, aktualnie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych, wyczerpując jednocześnie znamiona art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114, z późn.zm.) – zwanej dalej ustawą;

- 2) zawarciu w dniu 26 czerwca 2008 roku Umowy Nr 90/SRG/2008 z Firmą Remontowo - Budowlaną (...) z siedzibą w (...), której przedmiotem była: „Budowa pijalni wód mineralnych i tężni solankowej do inhalacji naturalnej z urządzeniami i przyłączami infrastruktury technicznej w (...)” pomimo, iż w postępowaniu poprzedzającym udzielenie przedmiotowego zamówienia, prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego o szacunkowej wartości zamówienia: 1.087.419,99 zł. netto, dopuszczono się nieprawidłowości naruszającej przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 19 poz. 177 z późn. zm.) i mającej bezpośredni wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, ponieważ zaniechano wykluczenia z ubiegania się o udzielenie zamówienia publicznego - stosownie do postanowień art. 24 ust. 2 pkt 3 (aktualnie art. 24 ust. 2 pkt 4) ustawy - Prawo zamówień publicznych - oferenta, który wygrał przetarg, a który - stosownie do wymogów specyfikacji istotnych warunków zamówienia (pkt 7.4) nie przedstawił: polisy lub innego dokumentu ubezpieczenia potwierdzającego, że jest ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w zakresie prowadzonej działalności w kwocie nie mniejszej niż oferowana cena ofertowa za wykonanie przedmiotu zamówienia, które to zachowanie wyczerpało równocześnie znamiona art. 17 ust. 1 c ustawy;
- 3) podpisaniu w dniu 22 lutego 2008 r. sprawozdania Rb - 27S z wykonania planu dochodów budżetowych Urzędu Miasta (...) za okres od początku roku do dnia 31 grudnia 2007 r., w którym wykazano dane niezgodne z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej jednostki w zakresie „dochodów otrzymanych” (kolumna 8) klasyfikowanych w Dziale 758 Rozdział 75801 § 2920 - różnica: 15.326,00 zł., które to działanie stanowi naruszenie dyspozycji § 9 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. z 2006 roku Nr 115 poz. 781 z późn. zm.), aktualnie § 9 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lutego 2010 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej

(Dz. U. z 2010 roku Nr 20 poz. 103) oraz art. 4 ust. 1 i ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76 poz. 694 z późn. zm.), wyczerpując jednocześnie znamiona art. 18 pkt 2 ustawy.

oraz odstąpiono od wymierzenia kary Obwinionej, natomiast obciążono kosztami postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł,

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 3 ustawy uchyla zaskarżone orzeczenie w zaskarżonym zakresie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Krakowie.

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia środek zaskarżenia nie przysługuje.

Uzasadnienie

Zawiadomienie o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych w Mieście (...) wpłynęło do Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych 11 marca 2010 r. W wyniku rozpoznania sprawy pismem z 30 sierpnia 2010 r. Rzecznik sformułował wniosek o ukaranie w stosunku do (...) pełniącej w czasie popełnienia zarzuczanych czynów funkcję Burmistrza Miasta (...), wnosząc o uznanie jej:

1. odpowiedzialną za nieumyślne naruszenie w dniu 14 czerwca 2007 r. dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114, z późn.zm.) – zwanej dalej ustawą, poprzez zawarcie umowy o dzieło Nr 86/SRG/2007 z Pracownią (...) z siedzibą w (...). Przedmiotem umowy było „Opracowanie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy (...)”. Wynagrodzenie Wykonawcy ustalono w wysokości ogółem - 273.059,18 zł brutto, a terminy zakończenia poszczególnych faz prac projektowych wraz z określeniem płatności przejściowych określono w załączniku nr 1 do umowy. Mając na względzie, iż pani (...) nie posiadała upoważnienia Rady Miasta (...) do zaciągania zobowiązań związanych z realizacją wyżej wymienionej umowy, a obciążających

budżet 2008 r., (...) zaciągnęła bez upoważnienia zobowiązanie wykraczające poza bieżący rok budżetowy i obciążające budżet 2008 r. na kwotę - 230.359,18 zł;

Powyższe działanie stanowiło naruszenie dyspozycji przepisu art. 36 ust. 1 i art. 193 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. nr 249, poz. 2104 ze zm.), aktualnie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. nr 157, poz. 1240 ze zm.),

2. odpowiedzialną za nieumyślne naruszenie w dniu 30 listopada 2007 r. dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 15 ustawy, poprzez zawarcie umowy Nr 231/SRG/2007 z Zakładem (...) z siedzibą w (...). Przedmiotem umowy było „Wykonanie remontu dwóch wiat przystankowych na terenie sołectwa (...)”. Termin zakończenia robót wyznaczono na 28 grudnia 2007 r., a wynagrodzenie Wykonawcy ustalono w wysokości - 24.000,00 zł brutto. Mając na względzie, iż w dniu podpisania przedmiotowej umowy w budżecie Miasta (...) na 2007 r., realizowanym przez Urząd Miasta w Dziale 600, Rozdział 60016, § 6050 zaplanowano wydatki w wysokości 3.268.673,00 zł, a zaangażowanie wynosiło - 3.257.033,88 zł. Pani (...) przekroczyła zakres upoważnienia do zaciągania zobowiązań obciążających budżet Miasta (...) na 2007 r. o kwotę 12.670,88 zł.

Powyższe działanie stanowiło naruszenie dyspozycji przepisu art. 36 ust. 1 i art. 193 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. nr 249, poz. 2104 ze zm.), aktualnie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. nr 157, poz. 1240 ze zm.),

3. odpowiedzialną za nieumyślne naruszenie w dniu 26 czerwca 2008 r. dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy, poprzez zawarcie umowy Nr 90/SRG/2008 z Firmą (...) z siedzibą w (...), której przedmiotem była „Budowa pijalni wód mineralnych i tężni solankowej do inhalacji naturalnej z urządzeniami i przyłączami infrastruktury technicznej w (...)”, pomimo, iż w postępowaniu poprzedzającym udzielenie przedmiotowego zamówienia, prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego o szacunkowej wartości zamówienia 1.087.419,99 zł netto, dopuszczono się nieprawidłowości naruszających przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 19, poz. 177 ze zm.) i mającej bezpośredni wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, ponieważ zaniechano wykluczenia z ubiegania się o udzielenie

zamówienia publicznego – stosownie do postanowień art. 24 ust. 2 pkt 3 (aktualnie art. 24 ust. 2 pkt 4) ustawy - Prawo zamówień publicznych – oferenta, który wygrał przetarg, a który – stosownie do wymogów specyfikacji istotnych warunków zamówienia (pkt 7.4) nie przedstawił: polisy lub innego dokumentu ubezpieczenia potwierdzającego, że jest ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w zakresie prowadzonej działalności, w kwocie nie mniejszej niż oferowana cena ofertowa za wykonanie przedmiotu zamówienia,

4. odpowiedzialną za nieumyślne naruszenie w dniu 22 lutego 2008 r. dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 18 pkt 2 ustawy, poprzez podpisanie sprawozdania Rb-27S z wykonania planu dochodów budżetowych Urzędu Miasta (...) za okres od początku roku do 31 grudnia 2007 r., w którym wykazała dane niezgodne z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej jednostki w zakresie dochodów otrzymanych (kolumna 8) klasyfikowanych w dziale 758 Rozdział 75801 § 2920 – różnica: 15.326,00 zł.

Powyższa nieprawidłowość stanowiła naruszenie § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 czerwca 2006r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 115 poz. 781 ze zm.), aktualnie § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lutego 2010 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 20, poz. 103) oraz art. 4 ust. 1 i ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.).

Oskarżyciel wniósł o wymierzenie Obwinionej kary upomnienia oraz zamieścił informację, iż nie była ona karana za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

W dniu 26 października 2010 r. w wyniku rozpoznania sprawy zapadło orzeczenie Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Krakowie, którym przypisano (...) odpowiedzialność za nieumyślne naruszenia odpowiednio: art. 15, art. 17 ust. 1 pkt 4 i art. 18 pkt 2 ustawy. Wymierzono jej łączną karę upomnienia oraz obciążono kosztami postępowania w kwocie 271,67 zł. W trakcie rozprawy nie uwzględniono wniosków dowodowych strony obwinionej przesłuchania świadków powołując się na art. 89 ust. 3 pkt 3 ustawy wobec faktu, iż zgłoszone dowody są nie przydatne do stwierdzenia okoliczności objętą tezą dowodową.

Pismem z 2 grudnia 2010 r. Obwiniona wniosła odwołanie, którym zarzuciła orzeczeniu I instancji:

- 1) naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:
- art. 38 ust. 1 ustawy, poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że w zaistniałej kwestii decydujące znaczenie ma data wszczęcia postępowania o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, a nie data doręczenia wspomnianego postanowienia Obwinionej, gdy tymczasem wykładnia systemowa i funkcjonalna przedmiotowego przepisu prowadzi do wniosku, że przez zwrot wszczęto postępowanie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych należy rozumieć doręczenie osobie objętej działaniem ustawy postanowienia o wszczęciu postępowania wyjaśniającego. Powyższe działanie RKO do niezastosowania art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 ustawy,
 - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że z załącznika nr 1 do umowy o dzieło nr 86/SRG/2007 z 14 czerwca 2007 r. wynika, że płatność za Fazy II do VI nastąpiłyby w 2008 r., w kwocie 230.359,18 zł, gdy tymczasem zgodnie z treścią art. 457 kodeksu cywilnego, przedmiotowa umowa mogła być wykonana przez Wykonawcę przed rozpoczęciem 2008 r. i niezależnie od terminów określonym w przedmiotowym załączniku,
 - art. 89 ustawy, poprzez niedopuszczenie dowodu z zeznań świadka - (...), co miało istotne znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy,
 - art. 89 ust. 1 ustawy poprzez niewyczerpujące zebranie przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych materiału dowodowego w postaci przesłuchania świadka - (...),
 - art. 89 ust. 3-4 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych poprzez nie wydanie przez rzecznika dyscypliny finansów publicznych postanowienia o oddaleniu wniosku dowodowego obwinionej o przesłuchanie świadka (...),
 - art. 78 ust. 1 pkt 7 w związku z art. 28 ust. 1 ustawy, poprzez ich niezastowowanie,
 - art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy przy zastosowaniu art. 19 ust. 2 ustawy, poprzez uznanie Obwinionej winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych w zakresie zarzutu opisanego w pkt 2 zaskarżonego orzeczenia,

- art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 7 ustawy przy zastosowaniu art. 28 ust. 1 ustawy, poprzez nieumorzenie postępowania ze względu na znikomy stopień szkodliwości czynu opisanego w pkt 2 zaskarżonego orzeczenia,
- art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy, poprzez uznanie Obwinionej winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych w zakresie zarzutu opisanego w pkt 3 zaskarżonego orzeczenia,
- art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 7 ustawy przy zastosowaniu art. 28 ust. 1 ustawy, poprzez nieumorzenie postępowania ze względu na znikomy stopień szkodliwości czynu opisanego w pkt 3 zaskarżonego orzeczenia,
- art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 7 ustawy przy zastosowaniu art. 28 ust. 1 ustawy, poprzez nieumorzenie postępowania ze względu na znikomy stopień szkodliwości czynu opisanego w pkt 4 zaskarżonego orzeczenia,

2) naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 15 ustawy, poprzez przyjęcie, że Obwiniona swoim zachowaniem opisanym w pkt 1 i 2 zaskarżonego orzeczenia wyczerpała znamiona czynu opisanego w przedmiotowym przepisie,
- art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy, poprzez przyjęcie, że Obwiniona swoim zachowaniem opisanym w pkt 3 zaskarżonego orzeczenia wyczerpała znamiona czynu opisanego w przedmiotowym przepisie.

Wskazując na powyższe wniesiono o:

- 1) uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty poprzez umorzenie postępowania,
ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia tego żądania:
- 2) o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty poprzez orzeczenie o uniewinnieniu Obwinionej,
ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia tego żądania:
- 3) o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie do ponownego rozpatrzenia przez RKO.

Ponadto na podstawie art. 145 ust. 2 ustawy, wniesiono o przeprowadzenie dowodu z zeznań:

- 1) świadka (...) na okoliczność: uzgodnień stron, że umowa nr 86/SRG/2007 zostanie w całości wykonana w roku 2007;
- 2) świadka (...) na okoliczność: podjęcia przez Obwinioną wszelkich możliwych działań mających na celu zapobieżenie naruszenia dyscypliny finansów publicznych w zakresie zarzutu opisanego w pkt 2 zaskarżonego orzeczenia oraz braku wiedzy pracowników merytorycznych odpowiedzialnych za sporządzenie sprawozdania Rb-27S.

W dniu 21 lutego 2011 r. na rozprawę stawili się: (...) prawidłowo powiadomiona o terminie rozprawy oraz jej pełnomocnik radca prawny - (...), jak również Zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych - Jacek Krawczyk. Strona obwiniona podtrzymała odwołanie i wniosła jak w jego treści, a Rzecznik wniósł o utrzymanie pierwszego, trzeciego i czwartego zarzutu oraz o uniewinnienie od drugiego z przypisanych zarzutów.

Biorąc powyższe pod uwagę skład orzekający GKO postanowił uchylić sprawę i przekazać ją do ponownego rozpatrzenia. Podstawą powyższego rozstrzygnięcia są następujące okoliczności.

1. W przypisanych Obwinionej czynach nie wskazano formalnie terminów popełnienia czynów zabronionych, pomimo iż w zarzutach wniosku o ukaranie moment popełnienia czynów został wskazany prawidłowo, tym samym doszło do naruszenia art. 135 ust. 2 pkt 5 ustawy.
2. Błąd w powyższym zakresie miał istotne znaczenie w okolicznościach podnoszonych przez stronę obwinioną dotyczących przedawnienia popełnienia czynu określonego w art. 15 ustawy. W ocenie składu orzekającego GKO, nie doszło jednak do przedawnienia czynu wskazanego w punkcie pierwszym orzeczenia, gdyż doszło do wszczęcia postępowania, a dowodem na to, iż postanowienie o wszczęciu było w obrocie prawnym jest udokumentowane przez skład orzekający GKO, tj. data nadania tego dokumentu sprzed upływu trzyletniego terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 38 ust. 1 ustawy.
3. Komisja Orzekająca I instancji wadliwie oddaliła wnioski dowodowe dotyczące przesłuchania świadków: (...) i (...), powołując się na art. 89 ust. 3 pkt 3 ustawy, gdy ewentualnie takie oddalenie było możliwe na podstawie art. 89 ust. 3 pkt 1 ustawy, to jest, że okoliczność, która ma zostać udowodniona, nie ma znaczenia dla sprawy. W

ocenie GKO, należy jednak powyższe dowody dopuścić (strona obwiniona cały czas podtrzymuje swoje wnioski dowodowe), a w szczególności należy przesłuchać (...), gdyż zeznane przez nią okoliczności mogą mieć znaczenie w aspekcie oceny, czy w ogóle popełniono czyn z art. 15 wskazany w pkt 2 orzeczenia, jaki był stopień winy (...) oraz szkodliwość jej zachowań dla finansów publicznych w tym zakresie.

Biorąc zatem pod uwagę, iż dalsza ocena prawidłowości pracy Komisji Orzekającej I instancji wymaga uzupełnienia braków formalnych i przeprowadzenia dodatkowych dowodów, stwierdzając że nie naruszono art. 38 ust. 1 ustawy, ale naruszono art. 89 ustawy, skład orzekający odstępuje od wskazania, czy zaistniał błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że z załącznika nr 1 do umowy o dzieło nr 86/SRG/2007 z 14 czerwca 2007 r. wynika, że płatność za Fazy II do VI nastąpiłyby w 2008 r., w kwocie 230.359,18 zł, gdy tymczasem zgodnie z treścią art. 457 kodeksu cywilnego, przedmiotowa umowa mogła być wykonana przez Wykonawcę przed rozpoczęciem 2008 r. i niezależnie od terminów określonym w przedmiotowym załączniku.

Skład orzekający GKO odstąpił również od rozstrzygnięcia, czy doszło do naruszenia prawa procesowego:

- art. 78 ust. 1 pkt 7 w związku z art. 28 ust. 1 ustawy, poprzez ich niezastowowanie,
- art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy przy zastosowaniu art. 19 ust. 2 ustawy, poprzez uznanie Obwinionej winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych w zakresie zarzutu opisanego w pkt 2 zaskarżonego orzeczenia,
- art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 7 ustawy przy zastosowaniu art. 28 ust. 1 ustawy, poprzez nieumorzenie postępowania ze względu na znikomy stopień szkodliwości czynu opisanego w pkt 2 zaskarżonego orzeczenia,
- art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy, poprzez uznanie Obwinionej winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych w zakresie zarzutu opisanego w pkt 3 zaskarżonego orzeczenia,
- art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 7 ustawy przy zastosowaniu art. 28 ust. 1 ustawy, poprzez nieumorzenie postępowania ze względu na znikomy stopień szkodliwości czynu opisanego w pkt 3 zaskarżonego orzeczenia,

– art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 7 ustawy przy zastosowaniu art. 28 ust. 1 ustawy, poprzez nieumorzenie postępowania ze względu na znikomy stopień szkodliwości czynu opisanego w pkt 4 zaskarżonego orzeczenia.

Na koniec skład orzekający odstąpił również od rozstrzygnięcia, czy nastąpiło naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 15 ustawy, poprzez przyjęcie, że Obwiniona swoim zachowaniem opisanym w pkt 1 i 2 zaskarżonego orzeczenia wyczerpała znamiona czynu opisanego w przedmiotowym przepisie.

Natomiast w sposób niewątpliwy skład orzekający GKO potwierdził, iż (...) popełniła czyny określone w art. 17 ust. 1 pkt 4 i art. 18 pkt 2 ustawy i działania Komisji Orzekającej I instancji były w tym zakresie prawidłowe.

W dniu 20 marca 2012 r. zapadło orzeczenie Komisji Orzekającej I instancji, którym:

- I. na podstawie art. 135 ust. 1, art. 78 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 78 ust. 3 ustawy, uniewinniono (...) od zarzutu naruszenia art. 15 ustawy polegającego na zawarciu 14 czerwca 2007 r. umowy o dzieło Nr 86/SRG/2007 z Pracownią (...) z siedzibą w (...), której przedmiotem było „Opracowanie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy (...),
- II. na podstawie art. 135 ust. 1 ustawy, uznano (...) odpowiedzialną za nieumyślne naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegające na:
 - zawarciu 30 listopada 2007 r. umowy Nr 231/SRG/2007 z Zakładem (...) z siedzibą w (...), której przedmiotem było „Wykonanie remontu dwóch wiat przystankowych na terenie sołectwa (...)”, w ramach której to umowy termin zakończenia robót wyznaczono na 28 grudnia 2007 r., a wynagrodzenie Wykonawcy ustalono w wysokości - 24.400,00 zł brutto, w sytuacji, gdy, w dniu podpisywania przedmiotowej umowy w budżecie Miasta (...) na 2007 r. realizowanym przez Urząd Miasta w Dziale 600 Rozdział 60016, § 6050 zaplanowano wydatki w wysokości - 3.268.673,00 zł, a zaangażowanie wynosiło - 3.257.033,88 zł, co prowadzi do wniosku, że Obwiniona swym zachowaniem przekroczyła zakres upoważnienia do zaciągania zobowiązań obciążających budżet Miasta (...) na 2007 kwotę - 12.760,88 zł, które to działanie stanowi naruszenie dyspozycji przepisu art. 36 ust. 1 i art. 193 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, aktualnie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, wyczerpując jednocześnie znamiona art. 15 ustawy;

- zawarciu 26 czerwca 2008 r. umowy Nr 90/SRG/2008 z Firmą (...) z siedzibą w (...), której przedmiotem była „Budowa pijalni wód mineralnych i tężni solankowej do inhalacji naturalnej z urządzeniami i przyłączami infrastruktury technicznej w (...)” pomimo, iż w postępowaniu poprzedzającym udzielenie przedmiotowego zamówienia, prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego o szacunkowej wartości zamówienia - 1.087.419,99 zł netto, dopuszczono się nieprawidłowości naruszającej przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 19, poz. 177 z późn. zm.) i mającej bezpośredni wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, ponieważ zaniechano wykluczenia z ubiegania się o udzielenie zamówienia publicznego - stosownie do postanowień art. 24 ust. 2 pkt 3 (aktualnie art. 24 ust. 2 pkt 4) ustawy - Prawo zamówień publicznych - oferenta, który wygrał przetarg, a który - stosownie do wymogów specyfikacji istotnych warunków zamówienia (pkt 7.4) nie przedstawił: polisy lub innego dokumentu ubezpieczenia potwierdzającego, że jest ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w zakresie prowadzonej działalności, w kwocie nie mniejszej niż oferowana cena ofertowa za wykonanie przedmiotu zamówienia, które to zachowanie wyczerpało równocześnie znamiona art. 17 ust. 1 c ustawy;
 - podpisaniu 22 lutego 2008 r. sprawozdania Rb - 27S z wykonania planu dochodów budżetowych Urzędu Miasta (...) za okres od początku roku do dnia 31 grudnia 2007 r., w którym wykazano dane niezgodne z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej jednostki w zakresie „dochodów otrzymanych” (kolumna 8) klasyfikowanych w Dziale 758 Rozdział 75801 §2920 – różnica - 15.326,00 zł., które to działanie stanowi naruszenie dyspozycji §9 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 czerwca 2006 w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 115, poz. 781 z późn. zm.), aktualnie §9 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lutego 2010 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 20, poz. 103) oraz art. 4 ust. 1 i ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76 poz. 694 z późno zm.), wyczerpując jednocześnie znamiona art. 18 pkt 2 ustawy;
- III. na podstawie art. 36 ust. 1 i 2 ustawy odstąpiono od wymierzenia Obwinionej (...) kary;
- IV. na podstawie art. 167 ust. 1 ustawy zasądza od Obwinionej (...) zwrot na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w wysokości 291,71 zł (słownie: dwieście

dziewięćdziesiąt jeden złotych, 71/100) co stanowi 10 % przeciętnego wynagrodzenia określonego w art. 26 ustawy;

- V. jednocześnie też Komisja Orzekająca, działając na podstawie art. 36 ust. 1 i 2 ustawy, postanowiła odstąpić od wymierzenia kary Pani (...). Regionalna Komisja Orzekająca odstępując od wymierzenia kary działała według własnego uznania, w granicach określonych w ustawie, uwzględniła motywy i sposób działania Obwinionej, okoliczności działania, oraz zachowanie po naruszeniu dyscypliny finansów publicznych. Ponadto, jak wynika z informacji z rejestru Głównej Komisji Orzekającej, Obwiniona nie była karana dotychczas z tytułu naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Skład Orzekający uznał, iż odstąpienie w przedmiotowym przypadku od wymierzenia kary Obwinionej odzwierciedlać będzie skutki i stopień szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Pismem z 25 maja 2012 r. Obwiniona wniosła odwołanie, którym zarzuciła orzeczeniu I instancji:

- 1) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:
 - art. 58 ust. 3 w związku z ust. 2 ustawy, poprzez niewzięcie pod uwagę stanowiska Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych żądającego uniewinnienia Obwinionej od zarzutu 2,
 - przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka wbrew treści art. 91 ust. 1 ustawy, w brzmieniu obowiązującym od 11 lutego 2012 r. na podstawie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 240, poz. 1429),
 - art. 78 ust. 1 pkt 7 w związku z art. 28 ust. 1, ust. 1a i ust. 3 ustawy, poprzez ich niezastosowanie,
 - art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy przy zastosowaniu art. 19 ust. 2 ustawy, poprzez uznanie Obwinionej winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych w zakresie zarzutu opisanego w pkt 2 zaskarżonego orzeczenia,

- art. 135 ust. 1 w związku z 78 ust. 1 pkt 7 ustawy przy zastosowaniu art. 28 ust. 1, ust. 1a i ust. 3 ustawy, poprzez nieumorzenie postępowania ze względu na znikomy stopień szkodliwości czynu opisanego w pkt 2 zaskarżonego orzeczenia,
- art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy, poprzez uznanie Obwinionej winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych w zakresie zarzutu opisanego w pkt 3 zaskarżonego orzeczenia,
- art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 7 ustawy, przy zastosowaniu art. 28 ust. 1, ust. 1a i ust. 3 ustawy, poprzez nieumorzenie postępowania ze względu na znikomy stopień szkodliwości czynu opisanego w pkt 3 zaskarżonego orzeczenia,
- art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy, poprzez obciążenie Obwinionej odpowiedzialnością za czyn określony w zarzucie 4 zaskarżonego orzeczenia, gdy tymczasem w ustalonym stanie faktycznym ewentualną odpowiedzialność winien ponieść Skarbnik Urzędu Miasta (...),
- art. 135 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 7 ustawy, przy zastosowaniu art. 28 ust. 1, ust. 1a i ust. 3 ustawy, poprzez nieumorzenie postępowania ze względu na znikomy stopień szkodliwości czynu opisanego w pkt 4 zaskarżonego orzeczenia;

2) naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 15 ustawy, poprzez przyjęcie, że Obwiniona swoim zachowaniem opisanym w pkt 2 zaskarżonego orzeczenia wyczerpała znamiona czynu opisanego w przedmiotowym przepisie,
- art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy, poprzez przyjęcie, że Obwiniona swoim zachowaniem opisanym w pkt 3 zaskarżonego orzeczenia wyczerpała znamiona czynu opisanego w przedmiotowym przepisie.

Wskazując na powyższe wniesiono o:

- 1) uchylenie zaskarżonego orzeczenia w zaskarżonej części i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty poprzez umorzenie postępowania,
ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia tego żądania:
- 2) uchylenie zaskarżonego orzeczenia w zaskarżonej części i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty poprzez orzeczenie o uniewinnieniu obwinionej,
ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia tego żądania:
- 3) uchylenie zaskarżonego orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do

ponownego rozpoznania przez RKO.

Na dzień 26 lipca 2012r. została wyznaczona rozprawa, na którą nie stawili się: Obwiniona (...), prawidłowo powiadomiona o terminie rozprawy, pełnomocnik (...), prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy, świadek (...), prawidłowo powiadomiona o terminie rozprawy - świadek przesłała jednak zwolnienie lekarskie potwierdzające jej stan chorobowy i usprawiedliwiające jej nieobecność. Na rozprawę stawił się zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych -Robert Wydra.

W wyniku rozpoznania sprawy GKO postanowiła uchylić orzeczenie w zaskarżonej części i ponownie przekazać sprawę do rozpoznania Komisji Orzekającej I instancji. Na powyższe rozstrzygnięcie miało wpływ naruszenie art. 91 ust. 1 ustawy, zarówno w brzmieniu sprzed nowelizacji, jak i po nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. Z przepisu tego wynika konieczność przesłuchania świadka na rozprawie i złożenia zeznań ustnie, bo w tym wypadku jest to niezbędne dla sprawy. Tym bardziej, iż Komisja Orzekająca I instancji wyraźnie powołując się na art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 240 poz. 1429) podkreśliła, że dla potrzeb niniejszej sprawy stosuje nową procedurę, która wogóle nie przewiduje składania przez świadka wyjaśnień na piśmie. Co prawda obowiązuje art. 11 ust. 3 ustawy, który stanowi, że dotychczasowe czynności są skuteczne, jeżeli zostały dokonane z zachowaniem przepisów dotychczasowych. (...) złożyła wyjaśnienia jeszcze w 2011 r., w tym konkretnym przypadku konieczne jest jednak przeprowadzenie ustnego przesłuchania na rozprawie, ze względu na wolę zadawania świadkowi bezpośrednich pytań przez Obwinioną i jej obrońcę, w związku z tym należy uznać pisemne wyjaśnienia (...) za nieskuteczne.

W tym momencie warto zwrócić uwagę również na treść art. 24 ust. 1 ustawy, z którego wynika obowiązek stosowania nowych przepisów, chyba że przepisy obowiązujące z chwili naruszenia są względniejsze dla sprawcy. Stąd pojawia się ważne pytanie: jaka jest relacja art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw, a art. 24 ust. 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Właściwa interpretacja wydaje się wskazywać, że pierwszy z wymienionych przepisów odnosi się do reguł postępowania, a drugi do przepisów prawa materialnego. Stąd błędem Komisji Orzekającej I instancji było również pominięcie w orzeczeniu kwestii art. 24 ust. 1 ustawy o

odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy równoczesnym zachowaniu w treści czynów przypisanych kwestii umyślności i nieumyślności, które w świetle nowych przepisów materialnych już nie obowiązują. Tym bardziej, że Komisja uwzględniła jednak nową kwalifikację prawną czynów, na co wskazuje przywołanie art. 17 ust. 1 c ustawy.

Biorąc powyższe pod uwagę skład orzekający GKO zobowiązuje Komisję Orzekającą I instancji do bezpośredniego przesłuchania świadka (...) stosownie do znowelizowanego przepisu art. 91 ust. 1 ustawy. Ponadto analogicznie jak przeanalizowano treść art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw skład orzekający GKO zobowiązuje odnieść się również do art. 24 ust. 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w zakresie przepisów prawa materialnego. Natomiast ponownie skład orzekający GKO potwierdza, iż (...) popełniła czyny z art. 17 ust. 1 pkt 4 (aktualnie art. 17 ust. 1 c i art. 18 pkt 2) ustawy. Kwestią otwartą pozostaje naruszenie art. 15 ustawy, którego właśnie będzie dotyczyć wyżej wskazana czynność dowodowa i nadal element popełnienia czynu z art. 15 pozostaje częścią niniejszego postępowania. Komisja Orzekająca I instancji powinna się również odnieść do pozostałych zarzutów odwołania Obwinionej, które skład orzekający GKO pominął z uwagi na konieczność wcześniejszego rozstrzygnięcia popełnienia przez (...) czynu z art. 15 ustawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.